

1.01
Prejeto 15. 9. 2004

UDK 930(497.17)"1991/2003"

Violeta Ačkoska*

Makedonskata istoriografija pomeđu demokratizacijata i partizacijata 1991-2003

IZVLEČOK

Avtorot na statijava pravi analiza na sostojbite i osnovnите pravci na razvoj na makedonskata istoriografija vo periodot na tranzicijata. Trgnuvajќи од uslovite na krajno polariziranata politička scena, тој ја objasнува поделбата помеѓу македонските istoriografi na "stari" i "mladi" во однос на критичкото преispituvanje на достигната на македонската istoriografija do 1991 година (баранја за "preprocituvanje na istorijata"). Preku посољување на обидите за политичка употреба на istorijata (partizacija na istoriskite tolkuvanja) во рамките на pluralističkata scena na Republika Makedonija, avtorot ги локира и најважните достигања на македонската istoriografija во периодот 1991-2003 година и во тематски и во методолошки поглед.

Klučni zborovi: Republika Makedonija, istoriografija, partizacija, tranzicija, demokratizacija

MAKEDONSKO ZGODOVINOPISJE MED DEMOKRATIZACIJO IN STRANKARSTVOM

POVZETEK

Avtorica analizira pogoje in temeljne usmeritve razvoja makedonskega zgodovinopisja v prehodnem obdobju. Začenši s pogoji na popolnoma polarizirani politični sceni, pojasnuje delitev na "stare" in "mlade" med makedonskimi zgodovinopiscji, z ozirom na kritično ocenjevanje dosežkov makedonskega zgodovinopisja do leta 1991. Ob opozarjanju na поскусе политичне злорabe згодовине в оквиру македонске pluralistične scene avtorica опредлује најпомембnejše dosežke македонскega zgodovinopisja v obdobju med letoma 1991 in 2003, tako v tematskem kot v metodološkem pogledu.

Klučne besede: Republika Makedonija, zgodovinopisje, strankarstvo, prehod, demokratizacija

MACEDONIAN HISTORIOGRAPHY BETWEEN DEMOCRATISATION AND PARTISANSHIP

ABSTRACT

The author analyses the conditions and basic directions of the development of Macedonian historiography in the period of transition. Starting from conditions of an utterly

* Dr., profesor, Filozofski fakultet Skopje, Institut za istorija, MK-1000 Skopje, Bul. Krste Misirkov, bb; e-mail: acko@ieee.org

polarised political stage, the author explains the division to "old" and "young" among the Macedonian historiographers in respect of the critical reassessments of the achievements of Macedonian historiography before 1991. By pointing out the attempts at the political abuse of history in the framework of the Macedonian pluralist stage, the author identifies the most important achievements of Macedonian historiography in the period between 1991 and 2003, in the thematic as well as methodological aspect.

Key words: Republic of Macedonia, historiography, partisanship, transition, democratisation

Vo periodot od 1991 do 2003 godina Republika Makedonija doživea krupni i radikalni promeni vo site sferi od opšttestveno-ekonomskiot život. Vo procesot na tranzicija se menuvaa rečisi od koren dotogašnite sostojbi vo ekonomijata, politikata, naučnите dejnosti, kulturata i obrazovaniето. Taka i makedonskata istoriografija se vkluci vo predizvicitе на новите istoriski procesi. Se otvori "Pandorinata kutija" на tabu temi, при што mnogu ličnosti i nastani за прв пат беа јавно промовирани или ставени на istoriska preocenka за nivnoto mesto во istorijata на Makedonija.

Noviot pristap во истражувањето и толкувањето на istorиските pojavi, процеси и лиčnosti беше овозможен, меѓу другото и со liberalizацијата во користенето на arhivskите fondovi koi dotogaš Bea zatvoreni, kako vo Republika Makedonija, taka i vo nekoi drugi zemji во tranzicija. Vo овој период, на јавноста и stanaa dostapni poveće izvori od različna proviniencija i arhivski fondovi za istorijata od krajot na XIX i za XX vek, posebno za periodot меѓу dvete svetski vojni¹ i по 1945 година koi, zaradi ideološki, politički i drugi причини (istoriskata distanca), беа zatvoreni vo целиот повоен период. Особено важно беше отворането и liberalizацијата за користенje на bugarskите arhivi за makedonskite istražuvači. За џал, тоа не беше slučaj со Grcija ili Soјузна Republika Jugoslavija чии arhivi ostanaa zatvoreni за makedonskите istražuvači, a sodržat graѓа tokmu за periodot од krajot на XIX и особено за XX vek.² Koga, pak, se raboti за makedonskите arhivi, очевиден е

¹ Tuka, пред се, mislime на poveće memoarski dela i spomeni на dejcite на VMRO koi беа донесени од stranskitе arhivi i objaveni na makedonski jazik, so што se пополнува poveće празни во прoučуването на makedonskoto nacionalnoosloboditelno движење од krajot na XIX i prvata polovina na XX vek. Меѓу другите, беа objaveni spomenите на: Vančo Mihajlov: Makedonija, Švajcarija na Balkanite. Skopje: Menora 1995; Spomeni na S. Arsov, P. Kljašev, L. Džerov, G. P. Hristov, A. Andreev, G. Papančev, L. Dimitrov, stručna redakcija dr Ivan Katardžiev. Skopje: Kultura 1997; Vladislav Kovačev: Politickoto veruju na Makedonci, predgovor i redakcija dr Zoran Todorovski. Skopje: Matica Makedonska - DARM 2000; Petar Šandanov: Spomeni, predgovor i redakcija dr Zoran Todorovski. Skopje: DARM 2002; Premrežnjata na makedonskoto revolucionerno движење : spomeni na Hristo Kalajdžiev, Krsto Lazarov, Krum Petšev, Atanas Džolev, Mirčo Kikirikov, predgovor i redakcija dr Zoran Todorovski. Skopje: Makedonska kniga 2003; itn.).

² Особено проблематични за користенje беа и се dokumentите ки се однесуваат на dvete balkanski vojni (1912-1913), potoa за Prvata svetska vojna во Makedonija i diplomatskите igri okolu prekrojuvaneto na granicite, односно dokumentите за период што ги опфаќа delbite на etničkata i geografskata teritorija на Makedonija, а за кој беше недостапна, во голема мера, dokumentaciјата од грчките, bugarskите i turskите arhivi. Nekoi makedonski istražuvači, i pokraj oddelni prepreki i ograničuvanja (do 1991) имаа достап до dokumentите од jugoslovenskite/srpskite arhivi. Во рамките на tezata за osloboditelnata misija na Bugarija во Makedonija за време на balkanskите vojni беа objaveni i dokumentите на Karnegievata komisija koi se najbrojni за zlodelata i terorot na srpskите vojski во Makedonija. (Poranešnите balkanski vojni 1912-1913, Izveštaj na Karnegievata balkanska komisija., Skopje: Kultura 2000).

problemot so sostojbite vo istoriskata građa koja se odnesuva za periodot po Vtorata svetska vojna. Tuka, istoričarite se sudruvuваат со фактот дека голем дел од документацијата била уништена или сокриена од страна на бившите државно-partиски структури на FNRJ-SFRJ/NRM-SRM, односно со, во голем обем, фризирани фондови.³ Како надopolnuvanje на празнините од архивска документација се користат искази и записи на живи сведоци кои, и покрај slabostите на второстепени извори, придонесуваат во реконструкцијата на одредени istoriski procesi, nastani i ličnosti od najnovata istorija на Republika Makedonija.⁴ Исто така, во овој период, беа отворени околу 14.000 политички досиеа, једно очекувани од македонските истражувачи на најновата istorija. Но, за жал најголемиот дел од овие досиеа содржат неизвештавни, дuri i vulgarni poedinosti кои се neupotreblivi во istoriskata реконструкција на одреден nastan ili ličnost. Sigurno pokorisni bi bile izveštajite i dokumentite na voenata razuznavačka služba за кои македонските истражувачи nemaat soznanie kade se čuvaat i kolku od niv se začuvani.

Vo periodot од 1991 do 2003 година, македонската istoriografija доživeаа видливи промени, но sepak, како и во prethodniot period (1944-1990) zabeleživa e prevlasta на nacionalnata istorija⁵ што vsušnost e odlika na sekoja mlada istoriografija i država. Navistina se retki komparativnite trudovi ili trudovite кои се занимаваат со поширокa regionalna problematika.⁶ A i onie кои ja nadminale ramkata на nacionalnata istorija i opfaćaat del od regionalnata istorija ili od međunarodnata politika најчесто se povrzani со Makedonija, односно со makedonskoto prašanje⁷. Sosema retki se istražuvanjata i trudovite od socijalnata istorija,⁸ istorijata на ženata, dodeka se ušte ne e zabeležan poseriozen napor за

³ Bi go spomenale slučajot со fondot на Državnata kontrolna komisija кој не беше dostapen за користење во Arhivot na Jugoslavija do raspadaњето на SFRJ, додека pak fondot на Kontrolnata komisija во Državniот arhiv na RM e krajno friziran i mnogu oskuden. Krajno frizirani se fondovite кои содржат partiska dokumentacija (na KPM/SKM), kade mnogu često, за klučni prašanja se čuva samo dnevniot red na sednicata, a zapisnikot ili stenogramot e otstranet od fondot.

⁴ Među sećavanjata на живи akteri i svedoci, кои биле represirani i судени по prašanjeto за integralno rešavanje на makedonskoto prašanje (obedinuvanje i državotvorno konstituiranje на Makedonija) ili za ideološki diskvalifikaciji bi gi napomenale memoarskite trudovi na: Gligor Krsteski: Otpori i progoni 1946-1950. Skopje: Matica Makedonska, 1994; Eftim Gašev: Našta Kauza. Skopje: izdavač - avtorot 1995; ispovedta-dnevnik na Smilan Griovski (Nada Aleksova: Smilan Griovski - agentot na CIA. Skopje: Kulturen centar "Skrb i uteha" 1999); Gligor Krsteski: Moeto policisko dosie. Skopje: M-Grafika 2002).

⁵ Duri i Stefan Trebst ja naglasuva specifičноста на makedonskата istoriografija во ramkite на Jugoslavija, bidejќи во nea е ponaglasena nacionalnata komponenta како потреба за pogolemo distanciranje од srpskite i bugarskите istoriski vlijanija (Stefan Trebst: Bugarsko-jugoslovenskata kontraverza za Makedonija 1967-1982. Skopje: INI, 1997, 51-118).

⁶ Na ova relacija se pojавуваат trudovi na neistoričari, како на primer: Vladimir Ortakovski: Malcinstvata na Balkanot (Minorities in the Balkans), Skopje: "2-ri Avgust S" Štip 1998. Vo trudot se pravi istoriska retrospektiva na položbata na malcinstvata na Balkanot od periodot na Otomanskata imperija do 1991 godina.

⁷ Na taa tema, zasega, se objaveni poveće statii i dokumenti i nekolku zbornici со dokumenti: Mihaljo Minoski: Soedinetite Amerikanski državi i Makedonija 1869-1919. Skopje: Arhiv na Makedonija 1994; Makedonija i Balkanot во pertogradskiot "Sovremenik". Prevod, predgovor i komentar akad. Manol Pandevski, Skopje: MANU 1995; Velika Britanija i Makedonija (18 avgust 1944 - 8 maj 1945) : dokumenti. Izbor, prevod i redakcija Todor Čepreganov. Skopje: INI, 1995; Makedoncite vo jugoslovensko-grčkите odnosi : dokumenti 1950-1953. Izbor, prevod i redakcija Liljana Panovska, Todor Čepreganov. Tom II. Skopje: DARM 2001; nekoi monografii kako: Lazar Lazarov: Makedonija vo francuskata politika na Balkanot 1944-1957, Skopje: INI-Matica Makedonska 1998; Voislav D. Kuševski: Makedonskoto prašanje pred Društvoto na narodite. Skopje: Filozofski fakultet - Menora 2001.

⁸ So socijalnata istorija se занимава dr Hristo Hristov (Trudbeničkite opšttestveni sloevi vo Ma-

istražuvanje na istorijata na sekodnevniot život.

Vo periodot do 1991 godina makedonskите istoriografi mošne teško se spravuваат со наметната матрица за tolkuvanje na istorijata od strana на političkata vladeačka struktura, во која partiskoto dominiraše nad stručnoto.⁹ No, и во периодот на tranzicijata, во времето на pluralističkata demokratija, se čustvuваат partizacija vo pristapot kon istorijata zavisno од partiskata struktura на власт: Socijal-demokratskiот сојуз (SDSM) или VMRO-Demokratska партија за македонско национално единство (VMRO-DPMNE). Првејќи анализа на развојот на македонската istoriografija по 1991 година, Ulf Brunnbauer, пишува дека македонските историчари занимаването со прашанјата на нацијата го сметале за "патриотска должност", а тоа "неизбеžно ги приближува кон политиката, бидејќи прашанјата на националниот идентитет се високо исполитизирани". Во тие рамки и политичките партии "настојуваат своите политички гledиšta и проекти да ги остварат со помош на академските историчари...". Spored него, негативниот stav на соседите кон Македонија предизвикува кaj насељението "dlaboko čustvo na nesigurnost, што се компензира со јавни дискусији за прашанјата на националниот идентитет. Историчарите ја зажакнуваат, а во зnačajna mera го генерираат занимаването со тој дискурс, со тоа што се професионално фокусирани на националната istorija".¹⁰

No, и покрај ваквите, главно, реални оценки на Ulf Braunnbauer, во практиката во RM, истorskата nauка беше ретко konsultirana за историски прашања од vitalen karakter за нацијата и државата какви што беа: спорот со името со соседна Гrcија, simbolite на македонската држава, прашането за регулiranje на односите со албанскиот етникум, оценките за најновниот "воен конфликт" и потпишувањето на Ramkoviot dogovor, одбележуването на зnačajnите историски jubileи во 2003 година итн. Овие vitalни прашања за македонската сегашност и иднина кои најдиректно се надоврзуваат на минатите процеси и istorija, со мали исклучоци, беа prepуштени на неуки медијски и политички dvoboi и на државно-partiski komisii. Државата скоро беше неzainteresirana да побара konstruktivna naučna analiza на istoriografite и други eksperti кои ги sledea soodvetnите историски процеси и pojavi. За жал, дел од историчарите покажаа servilnost и беа повторно upotrebeni за celite на dnevната политика. Iako во јавноста се јавуваат поинакви stavovi od oficijalnata politika, političkite garnituri на власт ниту ги читаат ниту ги слушаат takvite tolkuvanja i prizvuci. Osobeno rigorozna i selektivna во informiranето и во прогласувањето на "nepoželeni" naučni rabotnici, сегашната aktuelna власт на SDSM беше кон onie кои го критikuваат Ramkoviot dogovor iznesuvajќи ги историските greški во однос на razgraduvanetо на македонската држава.¹¹

kedonija 1918-1941. Skopje: Unija 1994; Seloto vo vardarskiот del od Makedonija меѓу dvete светки војни. Skopje: Misla 1993). Agrarnata istorija po Vtorata svetska vojna ја istražuvaše dr Violeta Ačkoska koja objavi pogolem broj statii, zbornik dokumenti (Agrarnata reforma i kolonizacijata. Skopje: INI, 1997) и неколку monografii (Zadrugarstvoto i agrarnata politika 1945-1955. Skopje: INI, 1994; Zadolžitelniot otkup na zemjodelski proizvodi, Skopje: INI, 1995; Agrarno-sopstveničkite procesi, promeni i odnosi vo Makedonija, 1944-1953. Skopje: INI, 1998).

⁹ Violeta Ačkoska, Politikata i istoriografijata 1944-1998. Vo: Makedonskata istoriska nauka. Skopje: INI, 2000, 487-503.

¹⁰ Ulf Brunnbauer: Drevna nacionalnost i vjekovna borba za državnost: historiografski mitovi u Republici Makedoniji (BJRM). Vo: Historijski mitovi na Balkanu, Sarajevo: Institut za istoriju u Sarajevu, 2003, str. 323.

¹¹ Vidi publikacija: Makedonskoto национално движење 2001. Skopje: Menora 2002. Vo оваа публикација свои видувања за состојбите во 2001 година и за Ramkoviot dogovor даават poveće univerzitetski profesori: Mihajlo Minovski, Liljana Minova - Đurkova, Ilija Velev, Naume Radičevski,

Gubejči ja celosnata kontrola vrz istoriografijata i istoričarite, vo oddelni momenti, političkite strukturi na vlast nastojuvaa, so navodnata svrtenost kon idninata da ja minimiziraat ulogata na istorijata.¹² Toa vo javnosta ušte poveče gi zasili polemikite za preocenuvanje na procesite, nastanite i ličnostite od makedonskata istorija, koi implicitno bea narečeni baranja za *preprocituvanje na istorijata*. Branejči ja istoriografijata od baranjata za preprocituvanje, akad. Ivan Katardžiev konstatira deka "stanuva zbor za eufemizam čija cel e da se prikrijat politički celi"¹³ i deka "...možebi vo vrvovite na poranešnata partija i država imalo selektiranja, kritiki, spisoci i slično", no toj nikogaš ne doživeal "nekaj nekomu da kaže kako da pišuva".¹⁴ Dr Violeta Ačkoska preprocituvanjeto go povrzuva so nadminuvanje na crno-beloto prikažuvanje na istorijata i na istoriskite ličnosti, nadminuvanje na ocenkite za otpadnici i nedopirlivi kultovi, odnosno so "iznijansirana ocenka za istoriskite ličnosti i nastani".¹⁵ Dr Zoran Todorovski smeta deka vo ramkite na FNRJ-SFRJ "...makedonskata istoriografija se oformuваше vo edna strogo kontrolirana sredina... so jasna politička i ideološka platforma za propagiranje i afirmiranje na jugoslovenskiot federalizam i Komunističkata partija. Seto toa beše pridružuvano so monopoliziranje na istoriskata vistina samo od edna mala grupa partiski angažirani istoričari, некои од нив, за žal, i danes se prisutni vo istoriskata produkcija kaj partiskite izdavački organizacii..."¹⁶

Pokraj istoričarite, vo polemikite se javija i drugi intelektualci koi poučeni od minatite iskustva opomenuvaa deka vo novoto čitanje na istorijata treba da se внимава da ne se vleze vo nov zatvor, vo nov sistem od konečni vistini, zabraneti zoni i zabraneti prašanja. Tie stravuваа deka preprocituvanjeto na istorijata i nejzino tolkuvanje od drug agol ili istražuvanjeto na temi koi bile zabraneti i politički nepoželeni, pokraj stremežot za objektivizacija, nosi često i opasnost od nivna povtorna upotreba za odredeni politički celi. Bevme svedoci deka promenata na političkite garnituri vo RM, vo atmosfera na rudimentirana demokratija, noseše i opasnosti, odnosno nova osnova za denunciranje, otpuštanje i zatvaranje, kako krajno ishodište vo procesite na promenite.¹⁷ Sepak, i pokraj postoenjeto na krajnosti, pogolemiot broj na istoriografski trudovi, pišuvani so naučna aparatura, uspešno gi izbegnaa zamkite na dirigiranata istorija, postignuvajći golem stepen na

Violeta Piruze - Tasevska, Petre Georgievski, Darinka Petreska, Violeta Ačkoska, Trajan Panev i drugi.

¹² Vakviot odnos na državata i na aktuelnata koalicija na Crvenkovski-Ahmeti, dojde do izraz vo odbeležuvanjeto na značajnite jubilei od makedonskata istorija, kako što beše 100-godišninata od Ilindenskoto vostanie. Pritoа, trgnuvajќи од некој politički kalkulacij, soodvetnata komisija vo Slobodieto ja povrza 100-godišninata od Ilindenskoto vostanie kako 100 godini makedonska državnost koe e sosema neistoriski i falsifikuvanje na makedonskata istorija. Pritoа, bea sosema marginalizirani jubileite na Makedonskoto-kresnensko vostanie od 1878 godina so negovata nacionalnoosloboditelna i državotvorna platforma, 100-te godini od smrta na Goce Delčev i drugi makedonski dejci itn. So gorčiv vokus na omalovažuvanje od некој politički strukturi beše i problematiziranjeto na 100 godišnata samožrtva na gemidžите za probuduvanje na sovesta na togašna Evropa za stradanjata i borбата на Makedoncите za svojata sloboda i država. Činot na odbeležuvanje na ovie i drugi svetli nastani i ličnosti beše zamaten najčesto so dnevnopolitičkите nastani, koi go zagorčija vokusot na svečenoto odbeležuvanje (Darinka Petreska, Violeta Ačkoska: Za jubileite i proslavite vo 2003. Vo: Makedonska informativna tribina, god. I, br. 2, noemvri 2003, str. 2-3).

¹³ Ivan Katardžiev: Prikrivanje na političkite celi, Vo: Večer, 30 i 31 januari 1999, str. 13.

¹⁴ Ivan Katardžiev: Oslobođuvanje od mitovite i iluziите, Vo: Puls, 26 noemvri 1998, str. 34

¹⁵ Violeta Ačkoska: Detstvoto minuva vo zrelost, Vo: Večer, 30 i 31 januari 1999, str. 13.

¹⁶ Zoran Todorovski, Intervju, Vo: Delo, 24 oktomvri 2003, str. 12.

¹⁷ Mirjana Najčeska: Kakvo minato ne očekuva, Vo: Dnevnik, 20 februar 1999, str. 11.

objektivizacija i pridonesuvajќи кон доизgraduvanjeto na makedonskata istoriografija kako od tematski taka i od metodoloшки аспект.¹⁸

Taka, од deveDesettite godini se поčustvuва silno branuvanje во naučnite istoriski sredini, со разнобразие во гledanата и tolkuvanата на istoriskите procesi, покритичка reminiscencija на makedonskata istoriografija, а се razbira seto тоа поткрепено со изнесување на нови istoriski dokumenti и fakti.¹⁹ Zaplašeni за nivnите "nedopirlivi vistini", односно ednostrani, selektivni и premolчани факти, па и фалсификати, дел од постарата partiski oboena generација, veštački ja podeli makedonskata istoriografija на "stari" и "mladi" istoričari. Pritoа, oddelni istoričari од тaa postara generација, namesto да bidat kritični kon svoite zabludi vo dотogašnotо tretiranje, односно во crno-beloto i ideologizirano prikažuvanje на ulogata на oddelni istoriski ličnosti od ponovата makedonska istorija mnogu brzo i veštoto plivaa vo novopartiskoto političko milje i stanaa glasogovornici za rehabilitacija на ličnostите на кои samite им ja dolžeа vistinata.²⁰

Živeejќи во edno turbulentno i polno so neizvesnoti vreme, vreme обременето со brojni istoriki hipoteki, makedonskite istoriografi otворија mnogu stari, но и нови dilemi koi nosat i sudbinski i civilizaciski iskušenija. Makedonskata istoriografija беше ставена во pozicija да se бори со specifičnostите на сегашната vremenska konkrenost како и против neistoriskite ideologizacii (politiziranja) на nastanite, појавите и процесите во минатото postavuvajќи ги во nivnите konkreni istoriski ramki i во nivniот kontinuitet, bez ideološki, etnički ili partiski parcelizацији на tolkuvanjeto на istoriskata vistina.²¹

Zaradi takvite presvrti, golem del од интелектуалците se stavija во pozicija да ja branат или напаѓаат istorijata, да ги бараат aktuelните greški во dотogašnotо razvoj на istorijata i на nejzinoto dотogašno tolkuvanje.²² Premolčuvanata istorija за niv значење губенje на mnogu od makedonskiot nacionalen identitet зашто, како што запишал E. H. Kar дuri i vistinata за edno opštество може да se doznae od ona што

¹⁸ Istorijografija na Makedonija 1986-1995, IV, SDIRM. Skopje 1997, str. 207.

¹⁹ Zoran Todorovski, Makedonskata istoriografija i politikata (Aktuelni refleksii vo makedonskiot politički sistem). Vo: Makedonskata istoriska nauka. Skopje: INI, 2000, str. 505-517.

²⁰ Zoran Todorovski: Intevju. Vo: Delo, 24 oktombri 2003, str. 13.

²¹ Taka, при крајот на оsumdesete, во одбрана на dотogaš засcretaniot kurs на makedonskata istoriografija, dr Ivan Katardžiev опоменува на опасноста од "manipulacijata i zloupotrebata na istorijata", naglasuvajќи дека е nedopustivo da se lepat paušalni etiketi на dотogašnата istoriografija od некакви други politički poziciji (Ivan Katardžiev, Politika i istorija - istorija i politika, Vo: Istorija, 23, 1987, br. 12, str. 9-29). Nasproti takvite gledanja на Katardžiev, dr Orde Ivanoski, во предговорот на својата monografija за Nikola Karev, уште во 1991 година запишал: "од бројните subjektivni neopravdани приčini на прво место стои јалосниот факт што makedonskata kako i celata jugoslovenska istoriografija беше поставена да se razviva vrz dogmatsko-doktrinarna ideologizacija koјашто limitirački ja dozираа partiskite ideolozi i politički moćnici i ja pretvora во uslužen servis на svojata monistička politika ... Soglasno takvite ideologizirani šemi makedonskите partiski ideolozi i političari прогласија дека istorijata на makedonskiot narod почнала со 1941 година... So takvata dogmatizirana doktrina oddelni makedonski partiski teoretičari i političari nenaučno i navredlivо vrednuvaа krupni nastani i ličnosti од istorijata на makedonskiot narod." (Orde Ivanoski: Nikola Karev. Bitola: DNU Bitola 1991, str. 8-9).

²² Во naučnата polemika se вклучи prof. dr Ilija Josifovski, sociolog, кој явно побара од Institutot za nacionalna istorija да ги povлече своите trudovi во кои Narodnosloboditelnata vojna (NOV), vrz osnova на dokumentите, ja tretira како socijalna revolucija. Imeno, по analizата на dokumentите за NOV во Makedonija, objaveni во sedum knigi od strana на Institutot za nacionalna istorija, во periodot од 1968 do 1983 година (Iзвори за osloboдителната vojna i revolucija во Makedonija 1941-1945), спored Josifovski во ниту eden од petstotinите dokumenti "ne se spomenува дека во тој период во Makedonija имало i socijalna revolucija" (Ilija Josifovski, Borbata za osloboдување од nenaučnите tezi se uште e vo tek. Vo: Dnevnik, 22 januari 2000, str. 12).

istoriografijata go premolčala. Posebno ako se zeme faktot deka najgolemiot del od anatemisanite i premolčuvanite ličnosti bile tokmu onie koi ne go prifatile jugoslovenskoto rešение na makedonskoto prašanje i se zalagale za suverena makedonska država.

Trudejći se kritički da se osvrnat kon minatiot razvoj na makedonskata istoriografija, oddelni partiski ideolozi i akademski avtoriteti so zadocnuvanje konstatirat deka: "istorijata beše premolčuvana" (akad. Dančo Zografski); deka makedonskata istoriografija "grči vo boleštinata na zapečatenite fakti i dosta iskriveni komentari (akad. Gane Todorovski); deka "Politikata vo ovie prostori sekogaš ja koristela i ja manipulirala istoriskata nauka" (akad. Blaže Ristovski) itn.²³

No, i pokraj prisutnite tendencii za konzerviranje na sfačanjata i tolkuvanjata, barajći go sopstveniot identitet kako svoe mesto vo istorijata, sekoja nova generacija neminovno doađa vo sudar so prethodnoto vreme, so ona koe go prifaća, go negira ili vo koe gi nadograduva korenite. Identitetot e nešto kolektivno, no i mnogu lično, i bez razlika dali se raboti za identitet na ličnost ili na nacijata, istoriskite ličnosti se najgolemiot izvor od koj gi crpime odblesocite na samoprepoznavanjeto i samoidentifikuvanjeto. Skrateni vo ocenuvanjeto na vistinske vrednosti na mnogu ličnosti od najnovata istorija, nie bevme staveni duri i vo položba da bideme gubitnici na del od sopstveniot identitet.

Do sredinata na osumdesetite godini, makedonskata istoriografija ostana siromašna za celosno, naučno elaboriranje na poveće ličnosti od periodot među dvete svetski vojni, a vo tie ramki, dojde do politizacija na ocenkite okolu ulogata na Metodija Šatorov - Šarlo (dali bil na antijugoslovenska, probugarska ili makedonska "linija").²⁴ Diskusii za ova isklučitelna ličnost, se vodea ne samo vo ramkite na makedonskata istoriografija, tuku i poširoko. Šarlo, eden od sekretarite na Pokrainskiot komitet na KPJ za Makedonija, bil kritikuvan na V Zemska konferencija na KPJ (vo oktovmri 1940 godina) zaradi negoviot stav za iseluvanje na srpskite kolonisti od Makedonija (koi bile naseleni so politička cel: asimilacija na makedonskiot narod) što go zastapuval na Pokrainskata konferencija na KPJ za Makedonija od 8 septemvri 1940 godina.²⁵

So golemo zadocnuvanje započna poserioznoto proučuvanje na ličnostite koi se vgradile vo osnovite na sovremenata makedonska država: Metodija Andonov - Čento,²⁶ Pavel Šatev,²⁷ Panko Brašnarov,²⁸ Petre Piruze - Majski,²⁹ Bogoja

²³ Zoran Todorovski: Heroite na "našeto" i na "nivnoto" vreme. Vo: Dnevnik, 26 fevruari 2003, str. 11.

²⁴ Za žal, beše objavena samo edna monografija za Šarlo čij avtor ne e akademski istoričar (Riste Bunteski, Metodija Šatorov - Šarlo, Skopje: DNU Prilep 1996). Ova monografija doživea brojni kritiki zaradi određeni tolkuvanja na istoriskite procesi i ličnosti (Jovan Ivanovski, Triumf na površnosta vo istorijata. Vo: Puls, 17 dekemvri 1998, str. 7).

²⁵ Zaradi vakviot stav na Šarlo i na Pokrainskata konferencija kon srpskite kolonisti, među drugoto, odbeležuvanjeto i proučuvanjeto na ovaa konferencija pretstavuvaše edna od istoriskite tabu temi vo SRM i SFRJ čie pokrenuvanje bi moželo da ima politički implikacii. Na 8. IX 1980 godina, po povod četiriset - godišninata od održuvanjeto na Konferencijata, togašnji Republički centar za ideološko-političko obrazovanje i studii vo Skopje organiziraše trkalezna masa, no materijalite od raspravata ne bea objaveni. Za žal se ušte ne e objavena posebna monografija i za istorijata na KPM/S KM, od nova istoriska distanca i osloboadena od partizacija.

²⁶ Za ličnost i deloto na Metodija Andonov Čento, prviot pretsedatel na ASNOM, bea organizirani nekoliku sobiri i okrugli masi (Čento - čovek, revolucioner, državnik. Prilep: INI - DNU Prilep, 1993; Fidanka Tanaskova: Metodija Andonov Čento. Skopje: NIP Nova Makedonija, 1990).

²⁷ Početni čekori za ličnost i deloto na Pavel Šatev se napraveni na naučniot sobir od koj e objaven zbornikot: Pavel Šatev, vreme-život, delo (1981-1951). Skopje: INI - Sobranie na Kratovo,

Fotev³⁰ i redica drugi ličnosti bez koi ne može da bide napišana najnovata istorija na makedonskiot narod. Rečisi site ovie ličnosti bea staveni vo arsenalot na "otpadnici" na Revolucijata vo koja gi vložile site svoi nadeži, soništa, borben duh i intelekt. Pravejći gi početnите čekori vo proučuvanjeto na oddelni "anatemisani" ličnosti, makedonskite istoriografi se ušte ne započnale so istražuvanje za Emanuel Čučkov, Lazar Sokolov, Vlado Poležina, Kiril Petrušev itn., za brojni makedonski intelektualci, členovi na ASNOM koi bile simnati od političkata scena zaradi sudirot so "centralizmot" vo jugoslovenskata federacija ili vo čistkite za vreme na Informbiroto.

Makedonskata istoriografija nema celosna monografija za rasvetluvanje na ličностa na Venko Markovski (1915-1988), učesnik vo Narodnoosloboditelnата antifašističка војна, eden od najtalentiranite makedonski poeti, avtor на deloto "Sovremenii paradoksi", во кое го критikuвал jugoslovenskото rakovoden centar. Тој бил политички дискредитиран непосредно по osloboдувањето, осуден на 6 години робија на Голи Оток (1955-1961) и принуден на миграција во Бугарија. Markovski е една од најиспитизираните историски лиčnosti и од страната на мakedonskата и од страната на bugarskата državno-partiska vlast i istoriografija.³¹

So decenii, ocenkите за овие лиčности, најчесто, се даваа според политичкото нишало на моментот (дали Partijata "да пусти" или не мalku sloboda), со mnogу faktografija, со malku analitika, а ušte pomalku со filozofsko promisluvanje na vremeto i ulogata na istoriskите ličnosti, во edno opštество во кое се газеше čovekот кој истовремено беше прогласен за "najgolemo dobro".

Pokraj navedenите лиčности, во новото политичко milje по 1991 година се започна и со истраžување на premolčани nastani i ličnosti od makedonskото национално-oslobodително движење од крајот на XIX i prvata половина на XX век.³² Во

1996.

²⁸ Panko Brašnarov, најстариот делегат на Првото заседание на ASNOM кој се zalagal за integralno rešavanje на мakedonsкото прашање, tragично го завршил својот живот на Голи Оток во 1951 година. Мakedonskata istoriografija se ušte nema celosna monografija за оваа знаќајна istoriska ličnost, осем naučniot sobir na koj se započna со obidot da se дадат istoriski argumentirani fakti okolu rasvetluvaњето на negovata dejnost (Panko Brašnarov, живот и дело, 1883-1951. Titov Veles: INI - DNU Titov Veles, 1991), како и обидот на dr Vera Veskić - Vangeli (Dosie Brašnarov. Skopje: Magor, 2003) да даде hronologija на životopisot на Brašnarov i da objavi del од dostapnata dokumentacija od negovoto dosie.

²⁹ Petre Piruze, првото poverenik за правосудство во Prezidiumот на ASNOM, učesnik во NOAV, без судска одлука и без никаква krivica bil odveden на Голи Оток. Značaen prilog za rasvetluvanje на negovata ličnost i vremeto во кое deluvale se objavene trudovi od naučniot sobir. Zbornik: Petre Piruze Majski - vreme, живот, дело (1907-1980). Skopje: INI, 1997.

³⁰ Bogoja Fotev, eden од poverenите на ASNOM, se samoubiva во teška psihička kriza за време на rasčistuvanjeto со прврзениците на Informbiroto. За него е objavena edna monografija (Aleksandar Krstevski Koška: Bogoja Fotev. Skopje: Arhiv na Makedonija, 1998), како и сеќавања на negoviot sin кој eden del од нив ги posvetil на својот татко (Jonče Fotev: Pisanija. Skopje: Veda, 2003).

³¹ Jovan Pavlovski: Zaminuvanjeto на Venko. Vo: Puls, 14 maj 1998, str. 50-51; Zdrave Barutovski, "Podmetnato bugaromanstvo?". Vo: Makedonsko sonce, 7 januari 2000, str. 7-8.

³² Najprvo se пристапи кон objavuvanje на спомени, документи i memoarska literatura kako: VMRO (obedineta) Dokumenti i materijali, kn. I, II, Izbor redakcija i komentar I. Katardžiev, Skopje: INI, 1991; Idejata za federacija во мakedonsкото национално-oslobodително движење i negovite programski osnovi (1893-1935) : zbornik na dokumenti. Podgotvile: A. Hristov, M. Minoski. Skopje: MANU, 1994; Makedonskото literaturen kružok во Sofija, 1938-1941, Dokumenti. Izbor redakcija i beleški V. Tocinovski. Skopje: Arhiv na Makedonija, 1995; Nikola Petrov Rusinski: Spomeni. Prevod, redakcija i komentar prof. dr Darinka Pačemska - Petreska i prof. dr Vojo Kuševski., Skopje: INI, 1997; Dimče Adži Mitreski: Sećavanja за nastani i ličnosti од мakedonsкото revolucionerno движење. Izbor, predgovor i redakcija Kuzman Georgievski. Skopje: INI, Matica Makedonska, 1997; Mihail

baranjata za "preprocituvanje na istorijata" se preocenovaše i istražuvaše ulogata na nekoi od pripadnici na VMRO među dvete svetski vojni, osobeno onie koi pripadaa, uslovno, na desnicata (Ivan Mihajlov, Aleksandar Protugero, Todor Aleksandrov itn.).³³ Se otvorija polemiki okolu ulogata na nekoi učesnici vo NOAV na Makedonija 1941-1944 i vo Građanskata vojna vo Grcija 1944-1949³⁴. Osobeno čustvitelnite tabu temi za represijata i represiranite vo ramkite na avnojska Jugoslavija dobija ne samo mediumsko tretiranje, tuku se započna i so nivno posistematsko istražuvanje. Među nadminatite tabu temi, spadaa i: pobunite vo makedonskata vojska vo početokot na 1945 godina so baranjata na vojnicite da trgnat kon Solun namesto kon Srem (t.n. nastani na Skopskoto kale); likvidaciite i strelanjata vo nekoi makedonski gradovi vo 1945 godina;³⁵ ličnostite od periodot po Vtorata svetska vojna koi došle vo sudar so "linijata" na Politbiroto na CK KPJ; potoa represijata nad građanite i ideološkite neistomislenici i protivnici na merkite na eksproprijacija na sopstvenosta (kolektivizacijata na seloto, otkupnata politika, razrešuvanjeto na problemot na bivšite kolonisti vo Makedonija); slučuvanjata okolu Informbiroto i Goli otok;³⁶ položbata na Makedonija vo jugoslovenskata federacija,³⁷ međuetničkite odnosi i etničkite promeni³⁸ itn.

Smatrakalev: Na makedonski temi. Izbor, prevod i predgovor dr Vasil Tocinovski. Skopje: Arhiv na Makedonija, Matica Makedonska, 1999; potoa zbornikot posveten na ušte edna tabu tema od makedonskata istoriografija do 1991 godina, vostanieto protiv srpskata okupacija vo Makedonija vo 1913 godina. Vo: Tikveštoto vostanje vo 1913 godina. Kavadarci: Muzej na Kavadarci, 1999. Novi podatoci i istražuvanja za makedonskoto nacionalno-oloboditelno dviženje vidi kaj: Vančo Đordiev: Sloboda ili smrt : makedonskoto revolucionerno nacionalnoosloboditelno dviženje vo Solunskiot vilaet 1893-2003, Skopje: Tabernakul, 2003.

³³ Značaen prodor na toj plan napravi trudot na dr Zoran Todorovski: VMRO 1924-1934. Skopje: Zbor, 1998, baziran vrz istražuvanje na dotoča neiskoristena dokumentacija od bugarskite arhivi. Isto taka, na Filozofskiot fakultet bea odbraneti nekolku magisterski tezi koi go obrabotuваат VMRO vo periodot među dvete svetski vojni (Nikola Žežov, Mirjana Ninčeva i drugi). Tuka značaen prilog pretstavuva i zbornikot na trudovi: Zlatna kniga 100 godini VMRO. Skopje: GLAS na VMRO-DPMNE, 1993.

³⁴ Za borbata na Makedoncите od egejskiot del na Makedonija (1941-1949) značajno e objavljeno na poveće trudovi, među koi: Taško Mamurovski: Makedoncите vo Egejska Makedonija, 1945-1946. Skopje: INI, 1995; Risto Kirjazoski: Makedoncите i odnosite na KPJ i KPG 1945-1949 godina : oficijalni dokumenti so komentari, Skopje: Kultura, 1995; Taško Mamurovski: Mirkica Ginova (1916-1946). Skopje: INI, 1996; Fani Martinova - Buckova: I nie sme deca na majkata zemja... Skopje: AM 1998; Risto Kirjazovski: Egejskiot del na Makedonija vo Građanskata vojna vo Grcija. Skopje: INI, 2001 i drugi.

³⁵ Za strelanjata vo 1945 godina, makedonskata javnost i istoriografija molčeše celi četiri-pet decenii. Taka, na primer, za strelanjeto bez sudenja i sudske presudi na 53 građani na Veles, bea objavjeni samo odredeni napisi vo dnevniot pečat vo tekot na 1995/6 godina i duri togaš beše otkriena masovnata grobnica (S. Markovski: Počna ekshumanizacija na strelanite velešani. Vo: Nova Makedonija, 18 junij 1996) Za toa pišuva i dr Đordi Malkovski: Ponovite proučuvanja vo makedonskata istoriografija. Vo: Aktuelni problemi vo makedonskata istoriografija i nastavata po istorija. Skopje: SDIRM, 1996, str. 76-80). Za pobunite vo makedonskata vojska vo januar 1945 godina, beše izdaden zbornik na dokumenti (Nastanite na Skopskoto kale. Skopje: Arhiv na Makedonija, 1995).

³⁶ Za represiranite po 1945 godina vidi: Ilija Maksimovski: Politički zatvorenik za Makedonija, Skopje: MRT-MR, 1991; Stojan Risteski: Sudeni za Makedonija (1945-1985), prvo izdanje. Skopje: Vreme, 1993; Stavre Džikov: Makedonija vo komunističkot trijagolnik, Skopje: Đurđa, 1994; Na tema za Informbiroto vo RM e objavena samo monografijata na Gustav Vlahov (G. D. Vlahov: Na presvrtica, kako ja vidov i doživeav 1948. Skopje: NIO "Studentski zbor" 1990), zbornik sećavanja (Golootočki svedoštva. Redakcija i komentar Dimčo Najčevski. Skopje: Menora, 1999), kako i nekoluk statii, kako na primer: Violeta Ačkoska: Sudirot so Informbiroto i nekoi tekovi vo makedonskoto opštество (1948-1998). Istorija, 34/35, 1998/1999, br. 1-4, str. 81-96.

³⁷ Za toa vidi: Mihailo Minovski: Avnojska Jugoslavija i makedonskoto nacionalno prašanje 1943-1946. Skopje: Menora, 2000; Violeta Ačkoska: Makedonija vo jugoslovenskata federacija 1943-1991, hronologija, Skopje: INI, 2001; Novica Veljanovski, Makedonija 1945-1991, državnost i nezavisnost.

Zaradi prisutnata politizacija na "albanskoto prašanje" na Balkanot, vo ramkite na makedonskata istoriografija se ušte ne e celosno istražen problemot na deluvanjeto na albanskiot separatizam i iredentizam (na pr. demonstraciите во 1968 година во Tetovo и Gostivar ili t.n. "bunt za znameto", obidite za albanizacija на islamizirani Makedonci, Turci и Romi, borbata за etnički čisti albanski paralelki во Kumanovo 1986 itn., slučuvanjata во 2001-ta godina itn.).³⁹

Vo ovoj period, isto tako, dojde до realizacija на dva poodamnešni proekti на Institutot za nacionalna istorija: Makedonski istoriski rečnik (MIR) и Povećetomna istorijata на makedonskiот narod, од antikata до najnovata istorija.⁴⁰ Makedonskiot istoriski rečnik iako беше zamislen во пovećetomni izdanija, беше objaven само како edna kniga во која се направи избор на одредnicите што ги работеа речи site vraboteni во INI и поголем број надворешни sorabotnici.⁴¹ Izleguvanjeto на реčnikот предизвика пoveće polemiki низ javnosta и тоа околу napraveniot (не najsrećen) избор на ličnosti, nastani и pojavi, а потоа zaradi ocenkite на некои pojavi и ličnosti во nego itn.⁴²

Vo otvorenите процеси на preispituvanje и traganje по vistinata, osobena uloga i pripadna на partijata VMRO-DPMNE. Oваа partija, на branot на probudeniot makedonski nacionalizam за oddeluvanje od komunističkата federacija Jugoslavija, svoeto sovremeno postоење го бараše во liceto на istoriski odamna uništenata TMORO (VMORO) (Tajna/Vnatrenja makedono-odrinska revolucionerna организација), formirana во Solun во 1893 година. Во овој случај, со prisvojuvanje на istoriskoto име VMRO, барајќи istoriski koren, оваа partija donekade ја стави istorijata во funkcija на своите современи политички цели играјќи и на картата на patriotskoto čustvo на makedonskiот narod.⁴³

Skopje: INI, 2002.

³⁸ За etničkite promeni во Makedonija види: Stojan Kiselinovski: Etničkite promeni во Makedonija (1913-1995). Skopje: INI, 2000. Vo: Etničkite promeni во Егејска Makedonija во XX vek, Skopje: Združenje na decata begalci od Egejskiot del na Makedonija, 2001. Trudot na dr Marija Taševa: Etničkite grupe во Makedonija, istoriski kontekst. Skopje: Filozofski fakultet, 1997, исто така го третира проблемот на položbata на malcinstvata и etničkite grupe и etničkite promeni во Makedonija во подолг istoriski period, од osmanskkoto vladeenje до sredinата на deveadesetite godini na XX vek.

³⁹ Dokumeti за položbata на albanskoto и други malcinstva во RM objavile: Slavko Milosavljevski, Mirče Tomovski: Albancite во Republika Makedonija, legislativa, politička dokumentacija, statistika, 1945-1995, Skopje: NIP Studentski zbor, 1997. Pokraj nekolku statii кои се однесуваат на меđuetničkite odnosi во RM, dr Violeta Ačkoska, го objavi monografskiot trud: Bratstvoto i edinstvoto pomeđu harmonija i disharmonija 1943-1974. Skopje: INI, 2003, kаде zafačа del od međuetničkite odnosi во periodot od Vtoroto zasedanje на AVNOJ do Ustavot од 1974 godina.

⁴⁰ Do 2003 година беа objaveni pet tomovi на istorijata на makedonskiот narod, од кои последните tri toma se odnesуваат на periodot од XIX и XX vek. Во нив delumno se внесени некои novi soznanija за makedonskata istorija, međutoa, не е направено некое pozabežljivo pomesutuvanje во metodološki pogled, како и во одредени tolkuvanja на ličnostite i nastanite, во однос на tritomnata istorija на makedonskiот narod од 1969 година. (Vidi: Istorija na makedonskiот narod, tom treti, Makedonija во devetnaestot vek do Balkanskiti vojni (1912-1913). Redaktor dr Krste Bitovski, Skopje: INI, 2003; Istorija na makedonskiот narod, tom četvrt :Makedonija među Balkanskiti i Vtorata svetska vojna (1912-1941). Redaktor dr. Ivan Katardžiev. Skopje: INI, 2000; Istorija na makedonskiот narod : Makedonija во Vtorata svetska vojna - Narodnosloboditelnata antifašistička vojna во Makedonija (1941-1945). Redaktor dr Novica Veljanovski. Skopje: INI, 2003).

⁴¹ Makedonski istoriski rečnik. Glaven urednik dr Stojan Kiselinovski. Skopje: INI, 2000.

⁴² Osobeno žestoki polemiki predizvika odrednicata за poznatiot filolog Blaže Koneski i за kodifikacijata на makedonskот literaturen jazik (Makedonski istoriski rečnik, исто, str. 245).

⁴³ Dr Krste Bitovski, kako pretstavnik на t.n. "stari" istoričari, го критikuва stavot на VMRO-DPMNE да се promovira како prodolžuваč "na borbite na makedonskiот narod за слобoda od formiranje на VMRO (1893) do денес, со исклучок se razbira, на borbite rakovodeni od makedonskите komunisti (1941-1945) кои ја inaugурираат makedonskата nacionalna država" (Krste Bitovski:

So pojavata na partijata VMRO-DPMNE se zasluva buntot protiv seto ona koe vo istorijata gi sopiralo baranjata za makedonska samobitnost i pravo na povtorno obedinuvanje po tragičnite delbi na negovata etnička teritorija i narod vo balkanskite i Prvata svetska vojna.⁴⁴ Seto toa beše prosledeno so izrazen antikomunizam i antijugoslovenstvo, a ponekogaš se gubeše i merkata za ramnoteža i realnost. Projaveniot antikomunizam, kako instrument na političkata borba na VMRO-DPMNE protiv naslednicите на бившите komunistи - SDSM, во одредени моменти одеše do postavuvanje на нови идеолошки критериуми и етикетирање на istoričarite, дuri i do celosno negiranje na rezultatите на seta dotogašna istoriografska produkcija. Pritoa se otvori polemika i za kontinuitetot na VMRO,⁴⁵ za preocenka na ličnostite vo nego, no i za jazikot, зашто, spored togašniot lider na VMRO-DPMNE, Ljubčo Georgievski, "rečisi vo celost ja prifativme srpskata azbuka i golem broj srpski zborovi, odrekuvajќi se od svojata iljadagodišna tradicija..."⁴⁶ Vakvite krajnosti, kolku i da bea neodmereni, donekade deluваа отрезнуваčки за oddelni preocenki na istoriskite nastani i ličnosti i rezultираа со објавување на трудови со сosema sprotivna proveniencija od dotogašnата komunistička.

Od drugата strana, bea formirani etnički čisti albanski partii vo čii programи vleze formiranjeto na "Golema Albanija" kako krajna politička cel na Albancite. Ovie partии својата golemodržavna идеја ja базираат врз матни и nedovolно istoriski izdržani i dokažani teorии за ilirskото потекло на Albancите.⁴⁷ Inspirirani од екстремен национализам и ѕовинизам нesvojstven за evropsките општествени текови и сфаќања на pragot na XXI vek, nerealno se повикуваат на некакво istorisko право на Albancите на поголемиот дел од Balkanot kako ilirska pratatkovina, а Македонците и други народи ги smetaat за natrapnici koi ja zavzele nivnata istoriska teritorija. Vospituvani i образувани, во најголем број, на Prištinskiот универзитет или на Универзитетот во Tirana, овие интелектуалци deluваат врз mladata albanska populacija vo Republika Makedonija na koja i se pretstavuva "romantična" i "golema"

⁴⁴ Ignoriranje na makedonskata istoriografija. Vo: Nova Makedonija, 30 juli 1995 godina, str. 11).

⁴⁵ Eden od povećegodišните лидери на VMRO-DPMNE, togašen premier, Ljubčo Georgievski vo polemika со група македонски интелектуалци кои го прививаат со оценка дека неговата влада (1998-2001) ја води државата во "nacionalna katastrofa", наведувајќи ги нивните "komunistički zaslugi", а и служење на UDB (како на пример најголемиот "folklorist") меѓу другото ги прашува: "Kade bevte so Vaštot krik koga avtorot на овој текст зборуваше за самостојна Makedonija, koja moravme да ја извлеčeme од jugoslovenski kandži, а Vie site до eden, ако не се lažam, отворено запстапувавте теza дека Jugoslavija mora да ja spasite... Kade bea gospoda Vašite krikovi за rasprodažбата на Makedonija во времето на бивша Jugoslavija koga систематски ги seleše Albancите од Kosovo i Južna Srbija во Makedonija? Kade bea Vašite krikovi koga prethodnата влада им го призна државјанството на 150.000 Albanci од Kosovo i Južna Srbija... Činam дека максимално повтorno ја ставивте во služba Vašata интелектуалност на политиката, или поточно политичката хisterija koja ја диктира вчерашната власт (се misli на властта на SDSM, b/n.)..." (Ljubčo Gergievski: Koi se "nezavisnите" интелектуалци загриженi за државата. Dnevnik, 28 oktomvri 2000, str. 11).

⁴⁶ Na primer, во 1993 година, во partisksta presmetka со VMRO-DPMNE од страната на некои visoki državni funkcioneri, представници на SDSM beše negirana istoriskата uloga на VMRO (Vidi: Zoran Todorovski: Makedonskata istoriografija i politikata (aktuelni refleksii vo makedonskiот pluralistički sistem). Vo: Makedonskata istoriska nauka, Skopje: INI, 2000, str. 514).

⁴⁷ Ljubčo Gergievski: Ostvaruvanje на вековниот son. Skopje: NIP Nova Makedonija, 2001, str. 20-21.

⁴⁸ Za potekлото на Albancите и falsifikatite во нивната istorija vidi kaj: akad. Kaplan Burović: Stvarnost i albanske iluzije. Ženeva: Izdavačko preduzeće Balkan, 2000.

istorija na sosedna Albanija, a ne na državata vo koja egzistiraat⁴⁸ so što istorijata se stava vo direktna funkcija na narušuvanjeto na međuetničkata tolerancija i sožitelstvo.

Razbranetata politička scena vo RM gi podeli istoričarite na, uslovno kažano, dva tabori. Eden del od niv, t.n. "stari istoričari" ostanaa na branicite na oficijalnata istoriografija koja se finansiraše, pišuваše i izučuваše do 1991 godina i smetaa deka ne e potrebno preprocituvanje na istorijata zašto se što e kažano i napišano ima naučna argumentacija. Tie vsušnost bea na ideoološkite pozicii na SDSM ili potočno na bivšot SKM i teško možeа da gi prifatat brzite promeni što se slučuваа vo materijalniот живот i vo svesta na luđeto. Baranjeto za preprocituvanje go smetaa kako atak vrz pridobivkite na NOAV i na makedonskata država do 1991 godina.⁴⁹ Poodelni avtoriteti na istoriskata nauka, zloupotrebuvajći gi mediumite, pribegnaa duri kon diskvalifikacija na pomladите istoričari deka se želni za afirmacija, a najlošata varijanta beše proglašuvanje na "bugaraš"⁵⁰ otи se drznale da gi iznesat premolčuvanite vistini ili vrz osnova na novi dokumenti i argumenti da pretstavat del od anatemisanite istoriski ličnosti ili pak da ja kažat i drugata strana na medalot koga se raboti za glorifikacija i nerealno ocenuvanje na istoriskite ličnosti⁵¹.

Eden pomal del od istoriografite premina na linijata na apologeti na vrnovskata politički dirigirana vistina za istoriskite slučuvanja i ličnosti. Najmaliot i najekstremen del od makedonskite istoričari i drugi intelektualci ja negiraа samata posebnost na makedonskata nacija, smetajći ja ednakva so bugarskata. Nekoi od niv, vo silniot napлив на srbofopstvo⁵² što odeše zaедно со kritikite na t.n.

⁴⁸ Vakvata svrtenost kon istorijata na Albanija i na Kosovo, pa duri za Albancite vo Grcija (za što se potentira etničkoto čistenje na Albancite vo Čemerija) kulminiraše i vo raspravite za izrabotka na nastavnите programi po istorija vo Republika Makedonija. Rečisi bez isključok etničkite Albanci vo komisите, odnosno albanskiti istoričari, baraa izučuvanje na istorijata na Albanija i na Kosovo. Nasproti niv, kolegите od makedonskata etnička zaednica baraa decata vo Makedonija da učat za ličnostite i nastanite na Albancite vo Makedonija, a istorijata na Albancite vo sosednite državi da ja izučuваат vo ramkite na delot za balkanskata istorija, odnosno vo ramkite na istorijata na sosednite državi na Republika Makedonija.

⁴⁹ Najpoveće polemiki se vodea okolu prašanjeto na narodnite heroi, so ogled na toa što osvedočeni makedonski borci i antifašisti ne doibile orden "Naroden heroj" (Robert Štarovski: Postojat li makedonski narodni heroji?. Vo: Denes, 27 noemvri 1997, str. 23-25).

⁵⁰ Vo ramkite na proučuvanjeto ili preispituvanjeto na ulogata na oddelni istoriski ličnosti spaѓa na primer, Todor Aleksandrov ili Vančo Mihajlov, vodači на VMRO во periodot меѓу dvete svetski vojni. Osobeno golema razdvijenost на javnosta predizvika panihidata održана во Штип на grobot на Todor Aleksandrov на која учествуваа претставници на VMRO-DPMNE (Nitу даволот не е tolku crn, nitu angelite se tolku beli. "Večer", 30 i 31 januari 1999, str. 12-13). Za razlika од "komunističkoto" tolkuvanje на ulogата на Aleksandrov како bugarski eksponent во makedonskoto revolucionerno dvijenje, на javnosta i se prezentiraа fakti deka во razvojniot pat на овaa ličnost има različni fazi и deka не може да се ocenuва со ideoološki kriteriumi. Isto taka, povtorno se postavija на preprocituvanje različni fazi i aktivnosti на ličnostite од "levicata" во Makedonskata revolucionerna organizacija kako, на primer, Dimo Hadži Dimov, Đorđe Petrov, Petar Čaulev, Pavel Šatev, Dimitar Vlahov i mnogi други. (Zoran Todorovski, Intervju. Vo: Delo, 24 oktomvri 2003, str 14).

⁵¹ Na taa linija beše karakterističen sporot помеѓу akad. Ivan Katardžiev i dr Zoran Todorovski. Tvoreštвoto na dr Todorovski, во најголем del, ги опфаќа najkontraverzните i najneistraženите procesи i ličnosti од makedonskata istorija во првата половина на дvaesetiot vek, ličnosti кои во претходниот период беа ocenuvani isključivo од pozicите на "služenjeto" на bugarskata politika. Barajći merka во takvite krajni ocenki, vrz osnova на novi arhivski istražuvanja, Todorovski postavi poveće istoriski prašanja i dilemi за нивно preocenuvanje i preispituvanje. За јал, низ mediumите beše etiketiran како "Bugaraš". (Zoran Todorovski: Intervju. Vo: Delo, isto, str. 15).

⁵² Na primer, srbofopstvoto dojde до израз со veličanjeto на ličностa на atentatorkata Mara Bu-neva. На 13 januari 1928 година во Skopje, Buneva го ubila pravniot referent Velimir Prelić, кој од

srbokomunizam duri se otkažuваа од македонскиот национален идентитет, барајќи ги своите "историски кorenii" во бугарското толкување и присвојување на македонската историја. Razbirlivo е дека тоа беа погоди политички калкулanti, а mnogu pomalku seriozni istražuvači.⁵³

Taka, низ целиот наведен период, низ јавноста се водеа polemiki okolo тоа, кој е на каква линија. Dokolkо се бранеа резултатите од дотогашната историографија, со недостаток на доца на критичност кон нејзините идеолошки координати, значеши да се биде на линијата на југословенството, кое во првите десет години беше непопуларно и лесно се лепеше етикетата "србо-комунист". Nasproti овaa nekriticки orientirana grupa, se naodaše spomenata grupa intelektualci koi pokažuваа izrazen antikomunizam. Tie go negiraа seto она што македонски народ го стекнал во Народно-ослободителната antifašistička борба во текот на Втората светска војна. Ovie negiranja i osudi на дотогашното толкување на NOAV беа најзестоки во самот почеток на десетите години. Togaš blatenjeto на NOAV i na nejzinate učesnici dobi krajno grubi i nerealni dimenzi. Proglasenata dezideologizacija беше само формална парола зад која се plukaše vrz golemite национални и ослободителни придобивки на македонскиот народ во неговата нова историја. Se baraše revizija на се и сеќа без објективни согледувања на фактите дека Македонија имаше плејада синови, македонски патриоти и antifašisti koi загина за Македонија и за остваруването на нејзината државност.⁵⁴

Pod plaštот на dezideologizacija, od нови идеолошки poziciji, se vršeše џestok напад vrz učesnicite vo NOAV (bez da se vodi smetka dali se raboti за погинати борци или лиčnosti koi so ništo ne gi zloupotrebile своите идеали) i na други лиčnosti од "vremeto vo i po Revolucijata", a se idealizираа "žrtvite na komunizmot". Od

strana на VMRO сметал за одговoren за суденето на членовите на MMTRO (Mladata makedonska tajna revolucionerna организација), која представувала подмладок на VMRO во Вардарска Македонија (Vidi: Violeta Ačkoska, Nikola Žežov: Predavstvata i atentatite vo makedonskата историја. Skopje: Makavej, 2004, str. 281-282).

⁵³ Istražuvачи го развојот на македонската историографија, Ulf Brunnbauer забележал дека во 1996 година, опозиционот водач (а премиер од 1998 до 2002 година) Georgievski македонската форма Ljupčo ја заменил со бугарската Ljubčo, а кога VMRO-DPMNE ја превзела власт во 1998 година, државната телевизија (MTV) почнала да emittira dnevna програма Govorete makedonski, во која "se zboruва за pravilnoto koristenje na makedonskiот jazik - kako makedonskите zborovi da gi zamenat srpskite" (Ulf Brunnbauer: Drevna nacionalnost i vjekovna borba za državnost : historiografski mitovi u Republici Makedoniji (BJRM). Vo: Historijski mitovi na Balkanu. Sarajevo: Institut za istoriju u Sarajevu, 2003, str. 323). Pisatelot Mladen Srbinovski кој декларираше бугарски национален карактер на македонската нација беше поставен од страна на Владата на VMRO-DPMNE во 1999 година за директор на националната универзитетска библиотека "Klement Ohridski" во Скопје. Од браншата на историчарите карактеристичен е примерот со Dimitar Galev кој отиде во краиности со величанje на oddelni ličnosti od istorijata na VMRO među dvete svetski vojni izdendačuvajući gi ocenkitе за niv so bugarskите присвојувања и толкувања на македонската историја. (Vidi: Dimitar Galev: Todor Aleksandrov, od avtonomija do samostojnja država, Skopje 1995).

⁵⁴ Vo овој дел е интересна и со нов пристап monografijata на Vera Taleska - Nikolovska: Potraga po vistinata (Prilep: DNU Prilep, 1996) во која се опишуваат последните 45 дена од смртта на борецот Borka Taleski со site kontroverzi okolu negoviot tragičen kraj i traganjeto po mestoto kade bil zakopan. Jordan Cekov-Dane, učesnik во NOAV, poseben monografski труд посвети на svojot soborec Panče Pešev, kompozitor i predvojen člen na KPJ, isklučen od partitske redovi (Jordan Cekov-Dane: Panče Pešev - kazna što obvinuva. Skopje: Knigoizdatelstvo MI-AN: 2002). Značaen prilog kon rasvetljuvajeto на ličnostite од NOAV представуваат зборничите од научните собири: Kuzman Josifovski - Pitu, vreme - život - delo, 1915-1944. Skopje: INI - DNU, Prilep: 1995; Blagoj Jankov - Mučet, o život i delo (1910-1944), Skopje, INI, 1997. Zanačajni se i objavenите зборници на научни приложи koi ja opfačaat regionalnata istorija во периодот 1941-1945 (Prilep i Prilepsko, Tikvešjata, Ohridsko-struškiot region, Veles i Veleško itn.).

ideološkoto korito na komunizmot, ličnostite se stavaa vo ideološkoto korito na antikomunizmot. Do krajni granici se zanemaruvaše patriotizmot i makedonskata nacionalnoosloboditelna misija na učesnicite vo NOAV, a kako osnoven kriterium se zemaše nivnata pripadnost vo redovite na Komunističkata partija, kako nosител на "ednoumieto". Istovremeno, deluvanjeto i ulogata na KP ne se ocenuvaše istoriski - od aspektot što nejzinoto postoenje i dejnost značeле vo uslovite pred i vo tekot na Vtorata svetska vojna i kakvi alternativi postoele, tuku se ocenuvaše so nejzinata hipokrizija od krajot na osudesettite godini od sosema drugi aktuelno-partiskopolitički poziciji. Pritoa, duri se odeše do negiranje na osloboditelniot karakter na NOAV i taa se ocenuvaše kako dogmatska kontrarevolucija. Na živite akteri im se prigovaraše deka ja ūrtuvale Makedonija, deka ne go ostvarile nejzinoto celosno obedinuvanje i oslobođuvanje, deka ja propuštate edinstvenata istoriska šansa.⁵⁵ No ona što beše najzastrašuваčко e insistiranjeto istorijata da počne od toj moment, isto, kako što toa se sluči i vo 1945-ta godina ili kako što zabeležuva dr Darinka Petreska "se dobiva vpečatok deka ni se povtoruva istorijata. Sekoja politička partija ili koalicija smeta deka od nea počnuva istorijata i se obiduva da gi negira ne samo rezultatite na prethodnite politički i državni faktori tuku i na naučnите rabotnici, na šteta na makedonskiot nacionalen identitet, na državniот suverenitet i na istoriskite korenii na državnosta na makedonskiot narod".⁵⁶

Sepak, vo toj napliv na različni struenja i sprotivni gledišta, najgolemiot del od naučnicite baraa novi patišta na izrazuvanje i tolkuvanje na istorijata, zapazuвајќи ednakva ekvidistanca i kon t.n. "komunjarski" i kon t.n. "vmrovske istoriske vistini". Taka, i pokraj postojnjite ideološko-partiski ocenki i pritisoci, stana jasno deka ne postoi istoriska vistina dadena zasekogaš, ako pod toj poim podrazbirame objasнување на odреден nastan, pojava ili istoriska ličnost vrz osnova na raspoloživite fakti i metodologija koja ovozmožuva istorijata samostojno i realno da go proučuva minatoto, so što će ovozmoži i temelno proučuvanje na segašnите odnosi vo opštewtoto i pravcите na negoviot razvoj. Zatoa bi go povtorele често postavуваното прашање: Kade e krajot na istorijata, kade e početokot na segašnosta, a kade na idninata?

Razmisluvajќи okolu odgovorot nie neminovno ja prifaќаме i dinamičностa na istorijata i razvojnata komponenta na istoriskata nauka, kako жив организам кој е vo postojano nadograduvanje i doosoznavanje, vo neprekinlivo i se potočno i poprodlaboceno otkrivanje na minatite sobitija. Vo tie ramki, celata istorija bi bila sivilo dokolku ne go probuduva duhot na sekoja nova generacija odново, na svoj начин, da gi doživuva i promislua minatite sobitija i da ja preprocitiva istorijata.⁵⁷

⁵⁵ Samo edna kusa anketa pomeđu masata učesnici i sovremenici na NOAV, može sosema da ja demantira takvata teza. Iako vo periodot do krajot na osmdesete godini, diskusite po ovoj problem se smetaa kako nacionalizam i separatizam i pogolem del od ličnostite se plašea iskreno da ja kažat vistinata, brojnite učesnici i sovremenici na Vtorata svetska vojna, nema dilema vo iskazot deka prvo i osnovno za niv bila slobodna i obedineta Makedonija. Sekoj seriozen istražuваč so analiza na sostojjbite na Balkanot i von nego, ne samo vo periodot na Vtorata svetska vojna, tuku i za celokupnata evropska međunarodna politika vo 19 i 20 vek može da go najde realniot odgovor. Što i kolku se moželo?

⁵⁶ Darinka Petreska: Političarite se minlivi, narodot e večen. Vo: Makedonsko sonce, br. 386, 16 noemvri 2001, str. 6.

⁵⁷ Vidi: Violeta Ačkoska: Makedonskata istoriografija i nekoi metodoloшки aspekti vo proučuvanjeto na ličnostite od najnovata istorija. Vo: Godišnik na Filozofski fakultet. Skopje: Filozofski fakultet, 2000, str. 47-60).

Koga bi sakale da go izvlečeme najpozitivnoto vo procesite na tranzicija na makedonskata istoriografija, sepak bi go potencirale otvoranjeto na novite horizonti pred makedonskите istoričari (dezideologizacija, raznobrazie na metodoloшки пристапи и мултоперспективност во промислување на историјата). Tie, и покрај доизiranata слобода, и покрајrudimentiranata демократија, ја промовираа можноста за избор на алтернативи. Така, иако и понатаму се чуствуваат обидите на политичките структури на власт суптилно (или преку свои претставници од mediumите) да промовираат и да ставаат во сенка "подобни" и "неподобни" istoričari, "за" и "против" новото чitanje на историјата, процесите на демократизација никој не може да ги сопре. Najgolemiot broj makedonski istoričari go ispolnila otvoreniot prostor za izbor na aliterativi, za novi viduvanja na istite zbidnuvanja, ne vrz baza na ideološki kalapi i emocii, tuku vrz osnova na brojni novi istoriski fakti i metodološki пристапи. Demokratizaciјата помогна да се oslobodat od avtocenzurata и слободно да ги истражуваат и искаžуваат onie nastani i ličnosti koi vo prethodniot period беа premolčuvani ili kritikuvani od ideološki pozicii.

Taka, прifaќајќи ги предизвиките на новото време, како и судот за почетната "детска болест" на мakedonskata istoriografija во нејзините први и крупни чекори на планот на прoučuvanjeto на историјата, денес во Republika Makedonija se промовираат настојуванja за целосна научна valorizacija на istoriskите процеси, nastani i ličnosti, при што вредносните судови пoveče nema da se донесуваат vrz osnova na потребите на општествената ili politička moć, tuku vrz osnova на naučno izdržani fakti i argumenti, bez predrasudi i stereotipi.

LITERATURA

Aktuelni problemi vo makedonskata istoriografija i nastavata po istorija. Skopje: Сојуз на друштвата на istoričarite na Republika Makedonija (SDIRM), 1996.

Ačkoska V.: Makedonskata istoriografija i некои методолошки аспекти во прoučuvanjeto на лиčностите од најновата историја. Godišnik na Filozofskiот fakultet. Skopje 2000, 47-60.

Ačkoska V.: Politikata i istoriografijata 1944-1998. Makedonskata istoriska nauka, Skopje: INI, 2000, 487-503.

Brunnbauer U.: Drevna nacionalnost i vjekovna borba za državnost : historiografski mitovi u Republici Makedoniji (BJRM). Historijski mitovi na Balkanu. Sarajevo: Institut za istoriju u Sarajevu, 2003, str. 291-328.

Georgievski Lj.: Ostvaruvanje на vekovniот son. Skopje: NIP Nova Makedonija, 2001.

Istoriografija na Makedonija 1986-1995, IV. Skopje: Сојуз на друштвата на istoričarite na Republika Makedonija (SDIRM), 1997.

Kar E. H.: Što e историјата, Skopje: Kultura 1990.

Katardžiev I.: Politika i istorija - istorija i politika. Istorija, XXIII. Skopje 1997, br. 12, 9-29.

Katardžiev I.: Makedonija Sto godini po Ilindenskoto vostanie. Skopje: Kultura, 2003.

Makedonski istoriski rečnik, red. Stojan Kiselinovski. Skopje: INI, 2000.

Makedonskoto nacionalno dviženje 2001. Skopje: Menora, 2002.

Petreska D.: Političarite se minlivi, narodot e večen. Makedonsko sonce, Skopje, 16. 11. 2001, br. 386.

Todorovski Z.: Makedonskata istoriografija i politikata (aktuelni refleksii vo makedonskiot pluralistički sistem). Makedonskata istoriska nauka. Skopje: INI, 2000, str. 505-517.

Trebst S.: Bugarsko-jugoslovenskata kontraverza za Makedonija 1967-1982. Skopje: INI, 1997.

Violeta Ačkoska

MAKEDONSKO ZGODOVINOPISJE MED DEMOKRATIZACIJO IN STRANKARSTVOM

P o v z e t k

Značilnost prehodnega obdobja med letoma 1991 in 2003 v Republiki Makedoniji so prizadevanja večine makedonskih zgodovinarjev in izobražencev, da bi zgodovinopisje obvarovali pred skrunitvami in političnimi zlorabami. Zgodovinopisci so bili že od vsega začetka razdeljeni pri vprašanju sprejemanja ali nesprejemanja ocene stanja zgodovinopisa in vloge politike pri njegovem oblikovanju do leta 1991. Navkljub govorjenju o demokratizaciji in opuščanju ideologije so si vodilne politične stranke nadele vlogo zgodovinskega razsodnika. Prišlo je do prerekanj o tem, kdo naj bi se držal "bolgarske" linije glede sprejemanja kontinuitete oziroma diskontinuitete stranke IMRO in glede zgodovinske vloge različnih makedonskih revolucionarnih organizacij s konca 19. in prvih desetletij 20. stoletja. Druge polemike so bile povezane s "probolgarskimi" in "srbsko-komunističnimi" težnjami pri nastanku, razvoju in značaju makedonskega naroda in države. Ponovno so bila postavljena merila o tem, kakšni naj bi bili "primerni" oziroma "neprimerni" zgodovinarji. Obstaja tudi razhajanje glede sprejemanja ali zavračanja ohridskega okvirnega sporazuma in ustavnih sprememb, ki so makedonskemu ljudstvu kratile zgodovinsko pravico do lastne države.

V tako različnih in pogosto konfliktnih pogojih je prišlo do razširitev zgodovinske tematike. Objavljena so bila številna dela, od katerih mnoga obravnavajo dogodke in osebe z različnih zornih kotov in gledišč. Natisnjeni je bilo tudi veliko spominov, ki so bili do leta 1991 pod embargom. Z nenehnim bojem zgodovinarjev za zgodovinsko resnico in navkljub iskanju nove "primernosti" si makedonsko zgodovinopisje utira nove poti k metodološki in vsebinski obogativitvi.

MACEDONIAN HISTORIOGRAPHY BETWEEN DEMOCRATIZATION AND PARTYSATION

S u m m a r y

The period of transition in the Republic of Macedonia (1991-2003) is characterised by the efforts of most Macedonian historians and intellectuals to preserve the history from desecration and political abuse. Since the very beginning, historiographers have been divided on the question of accepting or refusing the assessment of the state of historiography and the role of politics in its shaping up before 1991. Despite the proclaimed democratisation and the abandonment of ideology, leading political parties in the country assumed the role of historical appraiser. Disputes have arisen over who was on the "Bulgarian" line regarding the acceptance of the continuity or discontinuity of the IMRO Party and the historical role of various Macedonian revolutionary organisations at the end of the nineteenth and during first decades of the twentieth century. Other disputes have been related to the "pro-Bulgarian" and "Serbo-Communist" leanings in the emergence, development and character of the Macedonian nation and state. The criteria for "correct" and "incorrect" historians have been re-established. There are disputes over the acceptance or refutation of the Ohrid frame agreement and the constitutional changes which abridged the historical right of the Macedonian people to its own statehood.

In such different and often conflicting conditions historical themes have been broadened. Numerous works have been published. Many of them deal with events and persons from different perspectives and viewpoints. Also, many memoirs which were under embargo in the period up to 1991 have been published. Macedonian historiography is treading new paths towards enrichment in terms of methodology and contents, by means of a continuous struggle by historians for historical truth, despite

the search for a new "correctness".